

Gesandt var det afgørende, at han hver Arbejdsdag sad paa sit Kontor saa og saa mange Timer. Det har Staten ogsaa erkendt ikke var Tanken, idet man har givet Gesandten Medhjælp, saavel en Legationssekretær som en Konsul. Det er ikke Meningen, at en Gesandt hver Dag skal udføre Rutinearbejde. Det, man har tænkt paa, er, at Gesandten skal have de Egenskaber, som gør ham egnet til at være Formidleren mellem de to Regeringer, og dertil hører vel, at han er i Stand til at bedømme Forholdene og sætte sig i det rette Forhold til den Regering, han skal forhandle med. Jeg har ikke kunnet se det saaledes — men Praksis alene kan vise det —, at den Omstændighed, at jeg nogle Dage i Ugen — og jeg kunde endda ikke tænke mig, saaledes som Landstingets Arbejde ligger, at det skulde være hver Uge — skulde være borte fra Gesandtskabet, skulde kunne forhindre mig i at have den Ledelse af Legationen, som kan siges at være paakrævet. Men, som sagt, det har jeg ogsaa for mit Vedkommende henstillet til Fremtiden. Jeg ser det saaledes, at det maatte interessere mig at se dette Spørgsmaal afgjort juridisk, første Gang det frembød sig. Det kunde ikke være mig, der skulde skabe et Fortilfælde. Men paa den anden Side maatte jeg med Hensyn til den praktiske Side af Sagen tage et Forbehold, og dette benytter jeg Lejligheden til at henpege paa nu, da denne Sag er til Behandling.

Mægaard: Det høje Ting har nylig hørt, at det samlede Udvalg indstiller Gesandten i Stockholm, Hr. Erik Scavenius, til at være Medlem af Tinget i Henhold til den Suppleantstilling, Gesandten tidligere har indtaget. Med Hensyn til den juridiske Side af denne Sag, hvorvidt det formelt er i Orden, at Gesandten i Stockholm kan være Medlem af dette høje Ting, tør jeg ikke indlade mig paa nogen Drøftelse med det ærede Udvalg. Jeg gaar imidlertid ud fra, at der, som ogsaa berørt af Gesandten, Hr. Scavenius, eller hvorledes jeg skal udtrykke mig, han er jo endnu ikke Medlem af Tinget (Afbrydelse: Jo!) . . . altsaa, det ærede 18de tingvalgte Medlem . . . at der foruden den rent formelle Side af Sagen ogsaa er en praktisk Side. Jeg tror at vide, at der ude omkring Mand og Mand imellem saavel som her paa Rigsdagen er en Opfattelse af, at en Gesandt, en Udsending fra den danske Stat til en fremmed Nation vil have uhyre Besvær med at udfylde disse to Stillinger. Den eneste Plads, der i saa Henseende kan være Tale om, vil vel være

Gesandtstillingen i Stockholm. Men vi har ogsaa Gesandter andre Steder, og naar der kommer til at foreligge det Tilfælde, at Gesandten i Stockholm overtager en Stilling som Medlem af Rigsdagen, vilde det vel ikke være utænkeligt, at en Gesandt, udsendt til Asien eller Amerika eller et andet Sted, med samme formelle Ret eller i alt Fald juridiske Ret kan gøre det. Jeg har hele Tiden under denne Sags Behandling haft mine Betæneligheder. Jeg har ikke kunnet og kan ikke i Dag tilraade nogen at stemme imod Indstillingen. Den er sikkert saaledes begrundet fra Udvalgets Side, at vi andre ikke er i Stand til at finde Momenter, der kan være virksomme nok til at svare et Nej. Men med Hensyn til den praktiske Side af Sagen ser jeg mig i den Situation, at jeg for at imødekomme os selv og for at imødekomme den offentlige Mening heller ikke kan stemme for Godkendelse.

Ordføreren (Karbberg): Angaaende Betænkningens Udtryk „retteligen“ skal jeg oplyse, at det udelukkende berører den praktiske Side af Sagen. Da Spørgsmaalet ikke har været drøftet, er de juridiske Momenter, der maaske kunde være Tale om, slet ikke kommet frem, men hvor stærk Tvivlen har været angaaende Berettigelsen af at forene de to Embeder, synes jeg fremgaar i høj Grad af Bladenes Udtalelser, og jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse en enkelt af disse. Den findes i „Skive Folkeblad“ af 9. September og lyder saaledes: „Enkelte radikale Blade har udtalt deres Glæde over, at Hr. Scavenius bliver Medlem af Landstinget. Men for det radikale Venstre som Helhed bliver det ikke til Glæde, men til Bedrøvelse, hvis han virkelig forener begge de ansvarsfulde Hverv. Det bør ikke ske!“ I Udvalget er Sagen, som sagt, ikke blevet drøftet og har ikke kunnet drøftes, men personlig deler jeg den Opfattelse, at Hvervene muligvis ikke bør forenes, uanset om det maaske kan være praktisk gennemførligt under ganske særlige Omstændigheder.

Til den ærede foregaaende Taler vil jeg sige, at Spørgsmaalet i og for sig ikke berører Landstingets Stilling til Godkendelse eller Ikke-Godkendelse, for Landstinget skal i dette Spørgsmaal tage sin Stilling ud fra det Synspunkt, om Betingelserne for Valgbarhed i Henhold til Grundloven foreligger eller ikke. Mener man, at de foreligger, saaledes som Udvalget efter sin Indstilling er kommet til den Overbevisning, at de gør, synes jeg, man maa stemme for Godkendelse.